

PARAPIJA

NR. 506
XX EILINIS
SEKMADIENIS
2020 08 16

Pakuonio, Piliuonos ir Viršužiglio parapijų leidinys

www.pakuonioparapija.lt

Dievas sukūrė žmogų ir paklausė, kuo jis nori būti.

Į tai žmogus, kadangi jis buvo normalus žmogus, pasakė:

- Na, aš nežinau ką būtent jūs turite galvoje, aš turiu viską apgalvoti, pasitarti, aš negaliu va taip paskubom, ir iš viso, negalima taip va iš karto su mumis, žmonėmis.

Po to Dievas paėmė jį už rankos ir nuvedė prie jūros. Vėsdamas prie kranto, Dievas jam parodė kriauklės, gulinčias jūros dugne, ir pasakė:

- Jei nori, tu gali pasirinkti kriauklės gyvenimą - tu būsi pačiame dugne, tarp milijonų tokių pat, kaip tu, ir tavo maistas bus tik tai, ką atneš srovė.

Šiandieninė tavo diena bus panaši į vakarykščią, ir visas tavo gyvenimas praeis be rizikos ir sukrėtimų. Nei pergalės, nei pralaimėjimai tavęs nejaudins. Visą laiką gulėsi dugne, tik atidarinėdamas ir uždarinėdamas geldeles. Ir taip nuo ryto iki vakaro: atidaryti, uždaryti, atidaryti, uždaryti, atidaryti, uždaryti...

Parodęs kriauklės gyvenimą, Dievas žmogų nuvedė į kalnus. O ten aukštai kalnuose parodė jam erelio lizdą.

- Jei nori, gali pasirinkti šį gyvenimą. Tu galėsi skrajoti taip aukštai, kaip panorėsi, tu galėsi gyventi taip, kaip panorėsi, tu galėsi pasiekti pačias aukščiausias viršūnes ir tose viršūnėse tu sutiksi tik nedaug tokių, kaip tu. Tu pats nuspręsi kur ir kaip skristi, ir viso to kaina bus tai, kad nieko niekada tu negausi tiesiog šiaip. Tu gali rinktis šį gyvenimą, jei nori.

Nuo tų laikų pasaulyje atsirado žmonės, dalis kurių pasirinko kriauklės gyvenimą ir nedaugelis, kurie pasirinko erelio gyvenimą...

Suvokite kuo norite būti jūs!

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

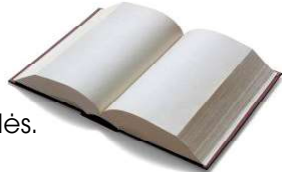
Iz 56, 1. 6-7; Ps 66, 2-3. 5. 6. 8; Rom 11, 13-15. 29-32

Psalms atliepas

O, Dieve, Tave tegarbina tautos, tešlovina visos tautelės.

Evangelija pagal Matą (15, 21-28)

Jėzus pasitraukė į Tyro ir Sidono sritį. Ir štai iš ano krašto atėjo viena moteris kananietė ir šaukė: „Pasigailėk manęs, Viešpatie, Dovydo Sūnau! Mano dukterį baisiai kankina demonas!“ Bet Jėzus neatsiliepė. Tuomet priėjo mokiniai ir ėmė jį prašyti: „Išklausyk ją, nes ji sekioja iš paskos šaukdama!“ Jėzus tarė: „Aš esu siųstas tik pas praužvusias Izraelio namų avis“. Tada moteris pribėgusi puolė ant žemės, maldaudama: „Viešpatie, padėk man!“ Jis atsakė: „Nedera imti vaikų duoną ir mesti šunų čiams“. O ji sako: „Taip, Viešpatie, bet ir šunų čiai ėda trupinius, nukritusius nuo šeimininko stalo“. Tuomet Jėzus tarė jai: „O moterie, didis tavo tikėjimas! Tebūnie tau, kaip prašai“. Ir tą pačią valandą jos duktė pasveiko.

Evangelijos komentaras:

Evangelijoje aprašomas Jėzaus elgesys kiek neįprastas. Mums priimtinesnis toks Jėzus, kuris šypsosi, gražiai kalba ir nuolat išpildo mūsų svajones. O šioje situacijoje Jis lyg ir apsimeta, kad negirdi, neparodo žmogui dėmesio. Ir kalba griežtai bei nemandagiai. Ar gi toks Jo elgesys nepiktina kai kurių žmonių, kurie save laiko tikinčiais, ir apie Dievą kalbėdami vartoja įdomius bei „teisingus“ žodžius. Na, panašiai kaip ši moteris. Juk šiandien tikrai ne kiekvienas galėtų taip apibūdinti Jėzų.

Tačiau, kaip gerai žinome, pakartoti kad ir pačius išmintingiausias žodžius gali ir papūga, bet visiškai aišku, kad ji nieko nesupranta. Todėl vien kalbėjimas dar neparodo mano supratimo ar tikėjimo.

Jėzus šią moterį tarsi veda į kitokį tikėjimą. Jis stebi, ar ji kalba iš savęs, ar kažkas kitas jai pasakė, kaip reikia į jį kreiptis ir ko prašyti. Čia akivaizdžiai matyti, kad tikėjimas susideda ne tik iš gražių žodžių, posakių ar atitinkamos informacijos, ar priimtų tikėjimo papročių. Tikėjimas gimsta tada, kai aš užmezgu santykį su kažkuo, ir gal su pačiu Dievu, susidraugauju, būdamas ten, kur esu. Susidraugauju, nebandydamas užimti Jo ar jo vietos ir Jam ar jam nurodinėti, ką ir kaip toje situacijoje daryti.

Ši moteris, išpažindama savo tikėjimą, priima iššūkį eiti iki galo. Todėl ir didis jos tikėjimas, kuriuo Jėzus stebisi, yra ne gražioje ištarmėje, kad Jėzus esąs Viešpats ir Dovydo Sūnus, ne žiniose apie Jėzų. Didis jos tikėjimas yra sugebėjimas eiti draugystėje ir didelė drąsa būti nuolankia ir atkaklia. Ji neprašo teisės sėdėti už stalo ar kurios nors dalies nuo Jo. Ji pasiryžusi rankioti trupinėlius.

Kitas svarbus dalykas yra mokinių inasas į šitą istoriją. Mokiniai užtaria moterį, bet ne dėl to, kad jiems jos gaila, o dėl to, kad ji jiems įkyrėjo. Tačiau net to pakako, kad Jėzus atkreiptų į moterį dėmesį. Aišku, per tai ir mokinius Jėzus moko tikėjimo. Nes ši istorija skirta būtent jiems, o ne tai moteriai. Mokiniai išmano savo religijos nuostatus: kas galima, o kas ne, žino papročius, tradicijas, bet jų tikėjimas paviršutiniškas. Juos, ko gero, tenkino Jėzaus atsakymas, kad ji pagonė, o Jis siųstas išrinktajai tautai. Todėl čia tarsi ir ne Jo daržas. O posakis, kad pagonys yra šunų čiai, kuriems nedera duoti duonos nuo jiems nepriklausančio stalo, dar labiau turėjo įtikinti.

Tokia situacija dažna ir mumyse, kai imame Dievą savintis, bandome Jį uždaryti savo suvokime, savo ratelyje, tik tarp nusipelnusių ir gerų, mūsų supratimu, žmonių. O taip pat, kai Jį padarome tarsi negyva statula, malonios išvaizdos ir beriančia daug gerų, gražių, bet dažnai tuščių žodžių. Bet Jėzus nori išeiti pas tuos, kurie Jo ieško. Taip, ieško ne mūsų, bet Dievo. Mūsų pareiga nėra Dievą saugoti, kad niekas Jo „nesuteptų“, o sekti paskui Jį. Todėl ir žodžių šiandien reikia ne tuščių, ne vien gražiai skambančių. Ne tokių, kurie mus užliūliuoja, bet tokių, kurie pažadintų draystei. Tikram sanykiui...

Kodėl „kieta“ būti krikščionių?

5. Krikščionis kietas, nes gina tikrąsias šeimos vertybes

Moderniame pasaulyje šeima tampa mažiau priimtina vertybe nei individuali asmens realizacija ir individualios laimės bei malonumų siekimas. Krikščionis supranta, kad šeimą sukurti ir išlaikyti, puoselėti santykius bei priimti atsakomybę už ją su visomis pasekmėmis yra žymiai sunkiau, nei gyventi neva šiuolaikiškai madingai – liberaliai (pvz., keičiant partnerius, daiktus). Šiuolaikinių žmonių grupelėse tampa net neretai madingiau ir moderniau, populiariau kalbėti apie homoseksualių santykių svarbą, jų teisių įteisinimą, nei išsaugoti ir puoselėti tradicines šeimos vertybes. Neneigiu – reikia diskutuoti apie viską, tačiau nepamirštant ir prioritetai teikiant svarbiausioms, tikrosioms, amžinosioms (krikščioniškoms), tarp jų ir šeimos vertybėms.

6. Krikščionis kietas, nes nebijo mąstyti apie savo laikinumą šioje žemėje ir žino, kaip realiai įprasminti savo buvimą

Ar dažnai susimąstome, kad esame labai trumpalaikiai šiame pasaulyje, juk vidutiniškai gyvename žemėje tik 70 su trupučiu metų (vyrai) ir ar mėginote sau atsakyti klausimą – kokia jūsų likusio trumpo gyvenimo prasmė? Ar tikrai verta bėgti nuo to laikinumo suvokimo ir esminių klausimų sau? Ar ne būtent laikinumas žemėje amžinybės suvokimo kontekste neturi tapti pagrindinis impulsas kiekvieną dabarties akimirką daryti ryžtingesniems, drąsesniems ir negaištant, netinginiaujant daryti tai, kas teisingiausia, prasmingiausia, kas veda mus ar kitus tobulėjimo link mūsų be galo trumpučiam gyvenime? Krikščionio kietumas ir unikalumas yra tas, kad jie tiki ir žino, jog visų mūsų laukia ir pomirtinis gyvenimas. Tokioje amžinojo gyvenimo perspektyvoje yra visai kitoks požiūris į šiuolaikines gyvenimiškas smulkmenas, tikruosius gyvenimo tikslus, darbus, meilės artimui formas.

7. Krikščionis kietas, nes krikščionybė yra skirta ne silpnam, o stipriam žmogui

Deja, krikščionybės navigacinė sistema nepopuliari ir nepatogi išorinių malonumų ieškančiam žmogui, kuri kartais veda ne ten, kur tik „aš noriu“. Daug jaunų žmonių kaip kokie paklydėliai šuniukai be aiškios krypties bastosi po pasaulį, klajoja, dažnai, miega su bet kuo, ieško sau atramos tarpusavyje, laikiną guodžiasi materialiais dalykais, nuolat ieško savojo kelio, nuolatatos bijo, galiausiai nusivilia, pavargsta, taip ir nesupranta, kur toji tikroji gyvenimo prasmė.

Turintieji gilesnį katalikišką tikėjimą patvirtins, kad krikščionybės gilesnis pažinimas „įdiegia“ tikrąjį sąžinės balsą. Kalbant modernesne kalba – krikščionybės įsisavinimas, – tai yra kaip vidinis, išorei negirdimas duslus navigacinis balso įdiegimas, kuris parodo visus įspėjamuosius ir parodomuosius žmogiškojo gyvenimo kelio ženklus. Šio stebuklo – tylaus balso navigacinės sistemos autorystės teisės (savotiškas patentas) priklauso vienam autoriui, kuris nebuvo tik istorinė asmenybė, bet kur kas daugiau – jis buvo Kleičiausio žmogaus pavyzdys (Jėzus Kristus). Pažinęs krikščionybės esmines tiesas, žmogus supranta, kad minimos navigacinės sistemos galutinis tikslas, galutinis kelio adresas yra tai, ko giliai širdyje tikrai nori visi žmonės – nuolatinė, nekintanti ramybės, saugumo, taikos, pasitikėjimo, didingumo, kūrybiškumo, meilės ir džiaugsmo būseną. Tokios būsenos be tūkstantmečiais patikrintos navigacinės sistemos įdiegimo mes nerasime šiame išoriniame pasaulyje, šios būsenos reikia ieškoti giliai savyje, tačiau tam, kad šią būseną pasiektume, reikės žinoti, išmokti ir laikytis būtinųjų stipriems žmonėms skirtų reikalavimų, kurie nurodyti krikščionybės „navigacinės sistemos instrukcijose“ (Šventajame Rašte).

8. Krikščionis kietas, nes jis neabejingas kitų žmonių nuomonei

Krikščionis nėra abejingas kitų (ypač artimųjų) žmonių nuomonei, bet, veikdamas

Parapijos skelbimai

Dėkojame Kranto ir Aušros gatvės gyventojams už aukas, paramą Pakuonio parapijai.

Dėkojame visiems rėmėjams, kurie vis paremiate savo parapijos bažnyčią! Mes puikiai gyvuojame, todėl sakome Jums AČIŪ!

Kviečiame rengti parodas savo bažnyčioje

Kartais mūsų bažnyčiose yra rengiamos fotografijos, tapybos bei kitų vizualiųjų menų parodos. Kviečiame visus ruošti savo tokias parodas, visiems parodyti savo darbus.

Dėl parodų eksponavimo prašome kreiptis į kun. Rimą.

Malda už draugus

1. Tėve, meldžiu Tave, kad palaimintum mano draugus. Prašau, kad iš savo beribės meilės suteiktum jiems reikalingų malonių.

2. Kur yra skausmas, suteik jiems savo ramybę ir gailestingumą. Kur yra abejonės, padėk jiems atsiduoti į Tavo rankas, nes Tu sugebi padaryti stebuklą per kiekvieną iš mūsų.

3. Kur yra nuovargis, suteik jiems supratimo, kantrybės ir jėgų, kad iš naujo turėtų jėgų pakelti gyvenimo sunkumus.

4. Kur yra dvasinė sausra, prašau jiems malonės pajusti Tavo artumą. Kur yra baimė, parodyk jiems savo meilę bei suteik drąsos keltis ir eiti toliau.

5. Kur yra nuodėmė, padėk mano draugams ją pamatyti ir suteik jėgų nugalėti blogį. Palaimink mano draugus, kad jie nestokotų Tavo malonės.

6. Gailestingasis Tėve, meldžiu taip pat ir už save. Leisk man būti geru draugu. Prašau per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

pagal krikščionišką navigacinę sistemą, nebijo kitų žmonių neteisingo pasmerkimo, šmeižto, niekinimo – tikras krikščionis giliausia prasme žino, kam yra atskaitingas, kas gali jį pasmerkti (ir nuteisinti), kur slypi tikroji poelgių vertinimo prasmė, nebijo sakyti ir moka tinkamai pareikšti skaudžią tiesą, ten kur yra įsisenėjęs „malonus ir patogus“ melas. Krikščionių kankinių liudijimai rodo, kas padėjo jiems atlaikyti įvairaus pobūdžio fizinį ar psichinį niekinimą ir prievartą.

9. Krikščionis kietas, nes turi geriausią pamatą – mokytoją, gydytoją, pavyzdį

Jeigu paklausit bet kurio tikro krikščionio, kas jo geriausias mokytojas, gydytojas, pavyzdys, draugas – jis tikrai atsakys. Tai pats kiekiausias istorijoje žmogus (net ir Dievas viename), – Jėzus Kristus. Krikščionis žino, kad tik pažindamas Jį, tik turėdamas Tikro draugo pavyzdį, gali tapti pats tikru draugu kitiems.

10. Krikščionis kietas, nes jo pamatas amžinas – jo vertybių nesunaikino 2000 metų

Apie krikščionybės kietumą bei tikrai KIETO Žmogaus pavyzdžio – Jėzaus Kristaus (ne tik kaip istorinės asmenybės) pažinimą, – kiekvieną sekmadienį, Katekizmo aiškinimosi susitikimai, galiausiai rašoma internete, parapijos svetainėje ar facebook' o paskyroje – tai tikrai dedamos visos pastangos išmokyti matyti pasaulį krikščionio arba širdies akimis.

(1) Aš neneigiū, kad kitų tikėjimo žmonės yra ne mažiau kieti, tačiau šiuo straipsniu noriu pabrėžti, kuo kietas yra tikrasis krikščionis.

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienuo raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.